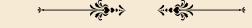

זמני שבת קודש

רבונו תם	מוצאי שבת	הדלקת נרות	תל אביב
20:45	20:02	19:01	
20:48	20:04	18:59	ירושלים
20:45	20:02	19:01	חיפה

שבת שלום ומבורך!

העלון טעון גניזה

אהבת ישראל

סיפור הגה"צ רבי דניאל פריש צצוק"ל, שהזדמן פעם לבית מדרשו של הרה"ק רבי איציק"ל מפשעווארסק זי"ע באנטווערפן, והנה הוא רואה מחזה לא שגרת: קודם תפילת שחרית, מגיע חתנו של הרבי - הלא הוא הרה"ק רבי יענק"לה זי"ע שלימים מילא את מקומו, וסובב הולך בין מתפללי בית הכנסת, לשואלם אם רוצים לשתות משהו, אם מצאו מקום להניח את מעילם כיאות, אם הם זקוקים לעזרה, וכן הלאה....

התפלא רבי דניאל: הלא רבי יענק"לה זה נודע כנוהג בגינוני קדושה מופלגים, ומצופה ממנו כי ינהג במנהג חסידים נעלים, ויימנע מלשוחח קודם התפילה, וכיצד זה אפוא מסתובב הוא בבית הכנסת ומשוחח? המתין רבי דניאל לתורו, וכשרבי יענק"לה הגיע אליו, ושאלו בחיוך אם הוא זקוק למשהו, נענה לו באמירת 'שש... שש... כשהוא מורה על פיו, כמסמן שאין ראוי לדבר לפני שמדברים עם מלך מלכי המלכים...'

השיב לו רבי יענק"לה: 'וכי מה אתה חושב, שהאמירה 'הריני מקבל על עצמי מצות ואהבת לרעך כמוך' היא לחש בעלמא, מין סיסמא כזו נטולת משמעות מעשית? חלילה! מצוה זו נוהגת בכל עת, וביתר שאת עכשיו, קודם התפילה. הריני לא רק מקבל עצמי, אני מקיים מצות אהבת ישראל במו ידי!'

לימים, סיפר רבי דניאל כי הדברים הותירו בו רושם כה עז, עד ששינו את מבטו על מצוה נעלה זו, ועל כל חייו. כי כאן הבין, עד כמה אהבת ישראל נוגעת בכל מצב ובכל זמן, והיא ערך נעלה שבכוחו לגבור על ערכים נעלים רבים אחרים!

הבה ניקח לתשומת ליבנו את המסר העולה מסיפור נפלא זה, אותו סיפר המשפיע הגה"צ רבי אלימלך בידרמן שליט"א. יש לנו הרבה ערכים, ערך 'אהבת ישראל' אינו נופל מאף אחד מאלה. הבה נוודא בכל עת כי אנו מקפידים על אהבת ישראל בכל לב ונפש, פועלים למען הוצלת מכל הלב ובמסירות נעלה! (הרב אשר קובלסקי)

הרה"ג דניאל זר
ראש ישיבת המוסדות

שכר אין סופי

התורה הקדושה יש בה שכר אין סופי ומי שעוסק בה זוכה לחיי העולם הבא

כמה העולם גדול ונפלא, מלא דברים נשגבים יותר מאכילה ושתייה. היה הגר"ח שמואלביץ זיע"א אומר, יהיה אדם גדול בתורה, אם אינו לומד מוסר הוא יכול להתרסק! זו התאבדות! רואים חרדים עושים שטויות? זה בגלל שהם לא לומדים מוסר, לכן התורה לא מגנה עליהם. בלא לימוד המוסר אפשר שיהיה נבל ברשות התורה, נבלה בחותמת הבד"ץ...

"ויקחו אליך שמן זית זך כתית למאור" אומר החיד"א: שמן זית זו התורה, התורה הקדושה נמשלה לשמן. "כתית" מה זה? כדי להוציא השמן צריך שיהיה "כתית למאור", כשם שמכתתים את הזיתים להוציא שמן, כך צריך לכתת הלב להוציא שבחו, ומה הדבר שמכתת את הלב זה המוסר. צריך תורה עם מוסר ביחד ואז "להעלות נר תמיד" יהיו לו עליות בלי נפילות, מי שמתמיד בשיעורי מוסר אני ערב לו שלא יפול! תמיד! שניהם יחד התורה עם היראה אז הוא שמן זית זך למאור, להעלות נר תמיד.

הגמ' (ברכות ה) מספרת על רבי יוחנן, שמתו לו עשרה בנים, והבן האחרון מת בצורה טרגית הוא נפל לתוך מים רותחים. והיה ר' יוחנן לוקח עימו את העצם הקטנה פחות מכשעורה [שלא תטמא] הולך לבתי אבלים ומנחם ואומר להם "דין גרמא דעשיראה ביר".

והנה מצד שני אנחנו רואים את ר' יוחנן שכשהמית את ריש לקיש, הלך וישב ר"א בן פדת לפני ר' יוחנן וכל דבר שהיה אומר היה מוצא לו מקור במשנה או ברייתא אמר לו ר' יוחנן וכי כמו ר"ל אתה? ריש לקיש היה פורח לי כל דבר בעשרים וארבע קושיות, והייתי מיישב לו עשרים וארבע תירוצים וכך היתה הסוגיא מתבהרת ומתחוורת, היה ר' יוחנן הולך בבית המדרש וקורע את בגדיו מרוב צער, הוא מסתובב בבית המדרש וקורא: - ואמר היכא את בר לקישה היכא את בר לקישה והוה קא צוח עד דשף דעתיה. - שאל היכן אתה בן לקיש כו' והיה צוח עד שיצא מדעתו - בעו רבנן רחמיה עליה ונח נפשיה, ר' יוחנן שלא יצא מדעתו כשמתו לו עשרת בניו, לא היה יכול להעמיד בעצמו בגלל חסרונו של ריש לקיש!! כי התוה"ק זה החיים שלו וכשנפגם אצלו היכולת ללמוד תורה בשלמות אין לו טעם בחיים!

מתוך דרשתו השבועית של הרה"ג דניאל זר שליט"א
המתקיימת בכל יום רביעי בשעה 22:00 בישיבת אור דוד

או חז"ל שקולה מצוות תלמוד תורה כנגד כל המצוות כולם. ואומר הגר"א, שכל מילה ומילה בתלמוד תורה שקולה כנגד כל המצוות! והוסיף החפץ חיים שבדקה אחת אדם יכול לומר כמאתיים מילים, כמה זה בשעה? שתיים עשרה אלף מילים. כיון שתלמוד תורה שקול כנגד תרי"ג מצוות, הכפל שתיים עשרה אלף בשש מאות ושלוש עשרה. נמצא שבשעה של לימוד תורה יש קרוב לשבע וחצי מיליון של מצוות!

כתוב בשיר השירים אם לא תדעי לך היפה בנשים, צאי לך וגו'. אומר הזהר הקדוש (עז"ח שה"ש מאמר חכמתא), הקב"ה אומר לעם ישראל, אם לא תדעי לך, צאי. אם לית לך ידיעה בתלמודא דידי, אם אין אתם קובעים עיתים לתורה, היפה בנשים - אפילו אתם יפים במצוות ומעשים טובים, יומם ולילה. צאי לך! צאו ממחיצתי אינני רוצה לראות פניכם. גם אם אתה עושה מצוות יומם ולילה ואינך לומד תורה, אינני רוצה לראות פניך!

מי שעובד בבית דפוס, ויש לו מכונית צילום, בכפתור לבן יוצא נייר טואלט ובכפתור הירוק יוצאים דולרים, על מה ילחץ? על הירוק, הוא לא יעזוב, לוחץ לוחץ ולא עוזב, יש לנו את המכונה בראש מחליטים לדבר ד"ת יוצא דולרים, מחליטים לדבר דברי הבל ורעות רוח יוצא טואלט. אנחנו רגילים ללחוץ על הכפתור על הלבן, מדברים בפה היקר הזה דברים בטלים לשון הרע ומחלוקת, מפסידים את הלימוד, כמה חבל!

ואמרו חז"ל שמכל מצוה נברא מלאך, ושומר על האדם כמ"ש: 'כי מלאכיו יצוה לך לשמרך בכל דרכיך'. וא"כ מלימוד התורה שעה הולכים עם האדם שבע וחצי מיליון מלאכים!! ובמקום זה אוספים מלאכי חבלה של לשון הרע ומחלוקת וביזוי תלמידי חכמים?! לפני שנים רבות קראתי לרב אורי זוהר זצ"ל לדבר בפני הקהל, הוא אמר אז, אם יתנו לי כל הון שבעולם כדי שאשוב חלילה אעדיף למות ולא לחזור למקום ממנו באתי. הוא אמר עוד, משל נפלא. אדם חילוני דומה לתולעת בתוך תפוח, שבטוח הוא שכל העולם הוא התפוח, היא אוכלת בתוך התפוח אוכלת מתעמלת ומבלה, ופתאום מנקבת את התפוח ומוציאה את הראש ומגלה את העולם ומשתוממת "כמה העולם גדול". כך מי שמתקרב אל התורה מגלה

זכות החיזוק והקריאה בעלון

לעילוי נשמת שלמה בן ג'ון ג'ון, סגילית בת חנה, חן בן חיה, יואב בן חנה
להצלחת אסף בן חיה, רועי בן דינה, אלעד בן עמה, אלדד בן ירדנה
לרפואת מורנו ורבנו הרב דניאל זר בן רבקה, צורי בן רחל, יהושע בן גאולה
לזש"ק בנימין בן חסיבה, אלדד בן חוה, ספיר בת עליזה, לילך בת עליזה

גם אתם רוצים להקדיש זכות של אלפי עלונים להצלחה, לרפואה, לזש"ק או לעילוי נשמת יקירכם?

התקשרו עכשיו:

03-61-50-203

סיפור לשבת

הרב צבי נקר

אל תתבלבל - אני פה!

סיפר הרב פנחס זרביב שליט"א:

את המעשה המדהים הבא שמעתי מהרב מאיר שלום וקנין שליט"א, ראש מוסדות 'לב יצחק' באשדוד. בישיבתו של הרב וקנין, עמד אחד הבחורים לפני היום הגדול בחייו - יום נישואין בשעה טובה ומוצלחת. כל חייהם חיכו החתן והכלה לרגע הגדול בחייהם, אלא שתקופת הקורונה העוברת על כולנו מביאה אתגרים לא פשוטים בעריכת חתונות. החתונה של אותו בחור היתה אמורה להיערך בשטח פתוח וגדול מאחורי ביתו של חמיו לעתיד: השטח הינו גדול היכול להכיל מספר גדול של אנשים, ברוחב ובשפע, בפרטיות רבה - דבר היכול לגרום לחתונה שמחה ללא הפרעה.

והנה, יום לפני החתונה, הלך החתן לראות שוב את השטח של חמיו בו אמורה להיערך החתונה. בעודו מסתובב שם, ניגש אליו השכן שגר בשטח ממול ואמר לו: "אני מבין שאתה מתכוון לערוך פה חתונה מחר, אז דע - כי לא יקום ולא יהיה! כאן לא עושים חתונות, ואני לא אתן לך לחגוג פה בשום פנים ואופן".

החתן היה המום לחלוטין מדברי השכן, וקיבל זאת בצורה קשה. מחר החתונה, ועד שסוף סוף הוא השלים עם עשיית החתונה בשטח הפתוח שהיה גדול ורחב, עם פרטיות מוחלטת, הרי שהנה מגיע השכן ומבטיח שיהרוס את החתונה ולא ייתן לה להיערך כאן. הרי שזו רשעות לשמה על נפשו.

"רחם עלי", התחנן החתן בפני השכן, "אני עומד כעת יום לפני החתונה, היום הגדול בחיי, ואין לי מקום אחר. הרי גם אם ארצה לשנות מקום איני יכול לעשות זאת כעת, כשכבר מחר בערב אני אמור להיות תחת החופה. בבקשה ממך תן לנו להתחתן פה בשלווה ובנחת", התחנן החתן על נפשו.

השכן לא התרגש מהחתן שדיבר מתוך דמעות ליבו, ונשאר בעקשנותו מול החתן המסכן ואמר: "בשום אופן לא, כאן לא עורכים חתונות".

החתן היה אובד עצות. בראשו חלפו ועברו מחשבות קשות ומצערות. האם לערוך בכל זאת את החתונה במקום הזה ולהתעלם מהתנגדותו של השכן? שיצחק ויכעס עד מחר, הרי הוא לא הדייר היחיד שם, גם חמיו גר שם והוא יכול להחליט לעשות את החתונה בשטח שלו. או שמא לוותר ברגע האחרון, עם כל הקושי העצום שבדבר, ולחפש בדקה התשעים ותשע מקום אחר לערוך בו את החתונה בלי שום וויכוח או מריבה

לחתן לא היה זמן רב להחליט, והוא התחנן לבורא עולם שיכוון אותו בעצה נכונה מהשמים. כשראה שהשכן עומד כחומה בצורה ובתקיפות רבה, הוא ניסה לקבל זאת באהבה שכנראה שזה רצון ה' שלא יעשה שם את החתונה, וכעת מעמידים אותו משמים בניסיון איך יתנהג במצב זה, וכל שעליו לעשות הוא לחפש במהירות מקום אחר לחתונה, וכל זה אך ורק לטובתו. הוא החליט שזה רצון ה' והוא יוותר, כדי לא להתעמת עם השכן.

מעולם לא הפסיד מי שהוריד את הראש, כי מי שמשפיל עצמו - הקב"ה מגביהו. מתוך קושי עצום ונורא הוא נשא תפילה לה' שיעזור לו בשעות האחרונות שנותרו לו למצוא מקום טוב. היה זה כמשימה בלתי הגיונית, שמא הוא לא ימצא אף מקום.

בדמעות חמות לה', הוא סיים את התפילה, ולפתע הוא שומע מרחוק קולות של תזמורת וריקודים. היה זה בשעות הערב המוקדמות. הוא התקרב אל מקום השמחה והוא רואה כי זוהי חתונה שנערכת ממש כעת, במרחק לא רב מהשטח של חמיו, מרחק של כמה עשרות מטרים מהיכן שהוא אמור להתחתן. הוא התקרב לחתונה והחליט לבחון את המקום, מי יודע אולי הדבר ימצא חן בעיניו, ואולי הוא גם יהיה פנוי למחר - הלוואי, למרות שקשה להאמין.

הוא נכנס אל החתונה, הביט על השטח, על השולחנות ועל כל העריכה, והמקום מצא חן בעיניו מאוד, אף יותר מהמקום הקודם. כעת הוא ניגש לשלב הבא והמכריע - האם המקום פנוי למחה. הוא בירר מי הבעלים של המקום, ושאל אותו בקול רועד: "האם המקום היפה הזה פנוי מחר?"

"כן", מכריז הבעלים, "אתה מתחתן מחר? נשמח מאוד שתחתן פה. אני אגרום שתהיה לך חתונה יפה, ודרך אגב אני לוקח רק ארבע מאות ש"ח, כדי לעזור לחתנים והכלות במצב הזה ולתת להם את המקום היפה שנתן לי ה'".

החתן התרגש עד עומקי נשמתו וסגר מיד על המקום.

ברוך ה' החתונה נחגגה למחרת ברוב פאר והדר, כשכולם נהנו מאוד מהמקום ושמחו מאוד. אך זה לא הכל, ורק אחר כך התגלתה הישועה הגדולה. במקום בו תיכנן מלכתחילה לערוך את החתונה, בשטח של חמיו, היתה באותו לילה הפסקת חשמל יזומה של חברת החשמל לצורך עבודות תחזוקה באותו קו בניינים, ולא היה שם חשמל כל אותו הערב.

החתן נדהם מהשגחת ה', וראה כיצד אותו שכן 'רע' היה שליח ה' להציל אותו מחתונה שחורה, וזיכהו בחתונה שמחה.

גם כשאתה אובד עצות ולא יודע מה לעשות - יש את מלך העולם שמנהל לבדו את הכל - כי הוא לבדו ימלוך נורא. אדם מעמיד על ליבו טרדות ודאגות, ושוכח שכל חייו תלויים בחסדו בניסים על ידי מלכו של עולם, הטוב והמטיב עם האדם בשוכבו ובקומו, וכי כל רגע בחייו הוא חסדים עצומים, ועלינו לסמוך עליו תמיד.

"רחם עלי, אני עובד כעת יום לפני החתונה, ואין לי מקום אחר, התחנן החתן על נפשו..."

לסיפורים מרתקים נוספים של הרב צבי נקר נכנסו לאתר 'ישיבת אור דוד'

רוצים להפיץ את העלון "אור הפרשה" באזור מגוריהם? הצטרפו למפיצים וקבלו עלונים בכל שבוע לחלוקה!

הייגו עכשיו!
03-61-50-203

*ההפצה הינה במחיר סמלי

שאלות המצויות בספירת העומר

שאלה: מי שעשוי להתבטל יום אחד מספירתו כגון זקן מופלג, או מי שיש לו ניתוח מסובך בהרדמה שלא יוכל לספור במשך יממה שלמה (משקיעה לשקיעה), או מי שמתפלל משבת לשבת שעשוי לשכוח לספור, וכן חולה אלצהיימר, או מישהו שמכיר בעצמו מעבר שקרוב הוא לשכוח לספור האם רשאי לברך ספירת העומר?

אדם שלא ספר לילה ויום שלאחריו מספירת העומר יש מחלוקת ראשונית האם רשאי להמשיך לספור, יש אומרים שצריך למנות שבע שבתות שלמות ואם ביטל יום אחד שוב אינו רשאי להמשיך לספור, אולם יש חולקים שכל לילה מצוה בפני עצמה היא. והשו"ע (סי' תפ"ט ס"ח) חשש לשיטה הראשונה והכריע שסופר בלא ברכה.

ולפי זה הביא מרן הגר"י זצוק"ל בחזון עובדיה (עמ' רטז הערה ה) ממרן החיד"א, שאדם ששכח לברך לילה ויום מימי ספירת העומר, או אומרים שכל הברכות שבירך עד עתה הם ברכות לבטלה (לפי השיטה הראשונה). וביאר מרן הגר"י שם, מכיון שכל ימי הספירה מצוה אחת הם, אם כן, לא נחשב שהסתיימה המצוה עד ליום האחרון. אולם יש אומרים שאין ברכותיו לבטלה למפרע כיון שעשה מה שביכולתו. וכיון שיש לנו ספק ספיקא, שמא מצות ספירת העומר כל לילה בפני עצמה ושלא יספור את כל הימים רשאי לברך במקרה זה.

א. להלכה אם יש ספק שלא יספור לילה ויום מימי העומר רשאי לספור בברכה.

ב. ולכן זקן מופלג או מישהו שיש לו ניתוח כנ"ל (שאינו זה ודאי שלא יוכל לספור כל היום משקיעה לשקיעה או אולי הרופאים טועים או שיכול להיות שהניתוח בסוף ידחה) יכולים להתחיל לספור ספירת העומר בברכה.

ג. וכן מי שמתפלל משבת לשבת או מי שהוא עשוי לשכוח לספור אם יהיה מי שיזכיר לו או שישים לו תזכורת שתהיה לו לכל ימי הספירה רשאי להתחיל לספור את העומר בברכה. (ע"פ הילקו"י הערה לח עמ' קמב ד"ה ונשאלתי).

שאלה: האם מותר לנשים להסתפר בימי העומר ומה הדין לגבי קטנים?

יש אומרים, שכיון שאיסור תספורת הוא משום אבילות על תלמידי ר' עקיבא, וגבי נטילת שיער באבילות הקלו באשה יותר מבאיש, שהרי היא מותרת בנטילת שער אחר שבעה ימים. (שו"ע יו"ד סי' ס"ה). ואף שהאשכנזים (הרמ"א שם) מחמירים באשה כמו באיש לאסור עד שלשים יום, מ"מ חלק מחכמי אשכנז הסתמכו על מרן השו"ע והקלו בתספורת לאשה אפילו בשבוע שחל בו תשעה באב, והרי תספורת בימי הספירה אינה אלא מנהג, ובודאי שאשה מותרת להסתפר בהם. חזו"ע (עמ' רסא).

יש מחכמי אשכנז שאומרים שראוי להחמיר אם אינו נחוץ כל כך. מ"מ מריטת שער גבות וריסי העינים מותרת (ילקוט יוסף עמ' תעא). ויש אומרים לאסור לאשה להסתפר בימי העומר, על פי הסוה. (הבן איש חי בשו"ת רב פעלים ח"ד סוד ישרים סי' טו).

א. להלכה כתב מרן הרב עובדיה יוסף זצוק"ל, שאין הנשים בכלל איסור זה (חזון עובדיה עמ' רסא). ומ"מ בשאר דיני אבילות הנהגים בימי העומר, איש ואשה שוין בהם, וכגון שלא לשמוע שירה מכלי שיר (אף מהקלטה) עד ל"ג לעומר. (ילקו"י עמ' תעא בהערה).

ב. ילד קטן, אפילו הגיע לגיל חינוך, מעיקר הדין מותר בתספורת, שאפילו באבילות החמורה על אביו ואמו אין לקטן דין אבילות, כ"ש באבילות רחוקה שאין עליהם דין אבילות. ובפרט שכאן אינו משום מנהג. (שו"ת אור לציון (ח"ג פ"ז אות ג). ילקו"י (עמ' תסו)). מ"מ בכדי שלא לפרוש מן הציבור, טוב שימנעו מזה. ואם שערותיו מרובות, עדיף יותר אם יסתפר ביום שישי. (ילקו"י עמ' תסו).

אימון אישי הרב אהרן פרידמן

למרות שאנו צודקים...

כשאנו חשים פגיעה - מזלזלים בנו, מנצלים אותנו או מפלים אותנו לרעה - קשה לנו לאהוב את האדם שפגע בנו, ולא משנה מיהו ומה מעמדו במשפחה. בכל מקרה בו איננו מקבלים את היחס לו אנו מצפים, גם אם לא מדובר בפגיעה מכוונת, אנו מאוכזבים ופגועים וגם... כועסים!

התחושה שאנו צודקים ושבאמת נעשה לנו עוול, מגבירה ומזינה את הכעס. כך כאשר דבר שמגיע לנו נלקח מאיתנו שלא כדין, קשה לנו שלא לכעוס. כך גם במקרה של התייחסות לא מכבדת מצד אחרים. אנו מתקוממים בגין ש'נלקח' מאיתנו מילוויו של צורך בסיסי שלנו: הצורך בהכרה, בכבוד ובתשומת לב.

כאשר הקרובים אלינו לא מספקים לנו צורך זה, או גרוע מכך, כאשר הם פוגעים בנו בנושא רגיש זה, אז, במקרה הטוב - אנו כאובים ומאוכזבים, ובמקרה הפחות טוב - כועסים ומגיבים באופן שמעורר מריבה.

הצורך הבסיסי בהכרה ותשומת לב

אולי לא כל כך נעים לגלות שגם אנו, בכבודנו ובעצמנו, למעשה זקוקים לתשומת לב מצד הסביבה. אנו הרי רגילים להתייחס בזלזול לתופעות של הזדקקות-יתר ל'תשומי', ולועגים למעשים שנעשים לשם כך. אולם כשמדובר במידה הנכונה, הצורך הזה הוא תכונה בסיסית, ואינו מאפיין דווקא את הסובלים מרגשי נחיתות ורודפים אחר הכבוד. כל אחד מאתנו זקוק לכך שיראו אותו כשווה בין שווים, שיתייחסו אליו בדרך כבוד, יכירו אותו במיטבו ועיריכו את מי שהוא ואת מה שהוא עושה.

הכרה ותשומת לב אכן מוענקות מאיש לרעהו כל הזמן באופן טבעי ובחינם, כראוי למצרך כה בסיסי. אי לכך כאשר אדם חש שמוזלזלים בו, שמנצלים אותו, או כאשר מתעלמים ממנו אחר שהוא עשה מאמץ כדי להיטיב את דרכו או כדי להיטיב עם הזולת - הוא חש כאילו האוויר לו הוא נזקק, נגזל ממנו.

אנו זקוקים להתייחסות מכובדת ותשומת לב, בכדי להרגיש מוערכים, חשובים ומיוחדים. לכן כל כך כואב כאשר מתעלמים מאתנו, כאשר לא מכירים במעלותינו ולא מעריכים את מה שאנו עושים למען הזולת.

האשה התלוננה קשות על כך שבעלה לא נותן לה תשומת לב במידה שהיא זקוקה לה. הבעל טען שהיא מפריזה בדרישותיה ליחס ותשומת לב. היא התבטאה שהיא מרגישה רע, על שהיא זקוקה לתשומת לב 'כמו תינוק'. היא התביישה בעצמה ובדרישותיה.

הסתבר, שלמרות שהרגישה היטב מה חסר לה, היא שוכנעה שהצורך שלה בתשומת לב אינו מוצדק, עד כדי שהיא סבלה גם מרגשות אשמה על שהיא באה בטענות על בעלה בעניין.

הראיתי להם מקור בדברי חז"ל, שממנו ניתן ללמוד שזהו צורך שכל אחד חייב למלא כלפי חברו, ומכאן שאין מה להתבייש בזה.

הגמרא מספרת: "בשעה שעלה משה למרום מצאו להקדוש ברוך הוא שהיה קושר כתרים לאותיות. אמר לו: משה! אין שלום בעירך [רש"י: אין דרך ליתן שלום במקומך]! אמר לפניו: כלום יש עבד שנותן שלום לרבו?! אמר לו: היה לך לעזרני [רש"י: לומר: תצלח מלאכתך]!".

הדברים מסמרים שערות ראש! הקב"ה תבע את משה רבנו היתכן שלא אמר לו "שלום", ולא איחל לו "תצלח מלאכתך"! ריבונו של עולם ודאי אינו זקוק לזה. אלא שבעלתו של משה למרום לקבל את התורה, הקב"ה ביקש ללמדו דרך ארץ, בבחינת דרך ארץ קדמה לתורה, שלא משנה כלפי מי מדובר, אפילו כלפי הקב"ה בכבודו ובעצמו, צריך להתייחס בדרך כבוד, לומר "שלום" ולאחל לו הצלחה במה שהוא עושה!

נורא נוראות!

רגע חושבים

הרב ישראל לוגסי

האם לבטוח בה' ברוחניות?

מצד מעשיו וזכיותיו אין האדם יכול לבטוח בהם, ומחויב הוא לבטח באוצרו הגדול של הבורא הקרוי "מתנת חנם".

על אחת כמה וכמה שיש לאדם לבטח בחסדיו ורחמיו האינסופיים שינחילנו עולם הבא הנצחי והאמתי.

שכן אם לגבי עולם הזה הטפל הדמיוני והזמני, שאינו אלא אמצעי להגיע למטרה שהיא חיי עולם הבא - חייב האדם להסמך על חסדי ה' ורחמיו שיתן לו צרכי גופו כאן בעולם הזה, על אחת כמה וכמה שיש לו להסמך ולהשען אך ורק על חסדי ה' ורחמיו שינחילנו עולם הבא שהוא עקר מטרת חיי האדם וענגו לנצח.

ומעשה היה באחד שבא לחפץ חיים צוק"ל, ואמר לו כבוד הרב, עולם הזה אין לי, שכן הנני עני, חולה, חסר כל, ובכן שאלתי היא: לפחות עולם הבא יהיה לי...!?! ובעינו החדה של מרן החפץ חיים הבין שאדם זה גם דל במצוות ומעשים טובים ומזלזל הוא במצוות.

השיב לו החפץ חיים, איני מבין את שאלתך, אם עולם הזה שהוא נפסד ולא ערכי ולא נצחי - אין לך ממנו כמעט כלום ולא זכית בו, - עולם הבא שהוא יקר, נצחי ואמתי היאך תחשב שתזכה בו...!?!

לאדם נדמה שכל הבטחון נצרך לחיי העולם הזה ואלו בחיי העולם הבא מבטח הוא, ואין שום ספק שיהא הוא בן עולם הבא...

מנין בטחון זה לאדם אם לא מכח בטחון בה' שברב רחמיו וחסדיו ינחילנו עולם הבא.

כך שבעניני רוחניות מלבד שיש לאדם להשתדל כמה שיותר בתורה ומצוות, עדין יש לו לבטח בה' שבחסדיו ינחילנו עולם הבא.

למאמרים נוספים של הרב ישראל לוגסי בקרו באתר 'שיבת אור דוד'

כידוע ה"חובת הלבבות" בשער הבטחון מבאר, שבגשמיות האדם תלוי בבורא בלבד, הן ביחס להשתדלות שלו, וכגון באיזה עסק לעסוק, איזה מקצוע ללמוד, מה לקנות, מה למכור, וכיוצא, ואף שנראה לאדם שהוא המחליט, זה אינו באמת, אלא הקדוש ברוך הוא נותן עצה היאך לנהוג ונדמה לו שזו החלטה שלו ובודאי שלגבי התוצאות אין ביד האדם כלום, כמה ירוח, מה יהיו תוצאות השתדלותו, זה גזור מלמעלה ואין לשנות אם לא בכח תפלה תשובה וצדקה.

אולם ברוחניות, אכן על האדם מוטל לבחור בטוב, לרצות אותו, שכן בשכלו חייב הוא להבין מה הטוב ומה הרע ולבחור בטוב ובחיים. אולם התוצאות אינם ביד האדם, עד כמה יצליח בלמודו ובמעשיו הטובים, עד כמה יצטרך לטרח בעבודת ה', כמה עליות וירידות יעברו עליו, זה כבר שייך לחשבון שמים, ולה' הנסתרות.

ולכן על האדם לבטח בה' ולהאמין בו מבלי להרהר אחריו כאשר מצבו הוא בקשיים ובהתמודדות מפרכות בעבודת ה', ועבודתו רצופה בעליות וירידות, ואפלו ירידות תהומיות, עליו לדעת, שלא מטל עליו אלא לעשות את שלו, ועל אף הירידות והמחדלים האכזבות והקשיים, להמשיך בשלו, ולהשתדל בעצות ודרכים בעבודת ה', בתפלה לה', בלמוד המוסר, בעצת חכמים, ולא לסגת ולא להרתע לאחור בשום אופן, ולשמח במצבו, אחר שידע ויבין שהבורא הוא המנחה אותו ומובילו, אולם כל זמן ובתנאי שהוא מתבטל להנהגת ה' עמו, ומוריד ראש ונכנע, על כל גל העובר עליו ומפילו, נכנע, עושה תשובה וממשיך, נכנע, עושה תשובה וממשיך, וכן הלאה, זהו הבוטח בה' באמת ונשען עליו בהיותו יודע שהוא בידיים הרחמניות והלטפניות של הבורא, ואין כמוהו חרד לגורלו הטוב, ורק אם יעשה את שלו בהתמדה כראוי, לבסוף מובטח הוא שה' יביאנו לתקונו השלם, ורק שיהיה עקשן לעשות את שלו, ויבטח בה' שמוליכו ומובילו בדרך הטובה ביותר עבורו.

אם יש לאדם לבטוח בחסדי ה' שיספק לו צרכיו הגשמיים בעולם הזה, שכן

האם העלון נמצא בבית הכנסת שלך באופן קבוע?

פרשת שבוע | סיפור | קואצ'ר | הלכות | חינוך ילדים

למפיצים המקדימים זוכים:

כל הפצה של חבילות עלונים 1 יזכה את המפיץ בברכה מפי הרה"ג דניאל זר שליט"א לאחר לימוד כל ספר האידרא רבה וזוטא בקברו של התנא האלוקי ר' שמעון בר יוחאי

כל הפצה של 2 חבילות עלונים יזכה את המפיץ בברכה מפי הרה"ג דניאל זר שליט"א לאחר קריאת כל התהילים בליל שבת

כל הפצה של 3 חבילות עלונים יזכה את המפיץ בקמיע של כל הזוהר הקדוש

בוא והצטרף לאלפי המפיצים בכל שבוע את העלון המפואר "אור הפרשה" ושמח את מתפללי בית הכנסת שלך.

לפרטים והרשמה

03-5701212